

бөтен халык тарафыннан сөөлөп укыла торган шигырьләр юк иде. Тукаевның зоһуры илә башлап шигырьдә яңа бер дәвер ачылды.

...әүвәлләрдә шигырьләрен төрөкчәгә тәкълид итеп яздыгыннан, аның беренче шигырьләре күпчелек тарафыннан анлашылмаса да, ләкин тиз арада бу юлны ташлап, халис татарча башлады. ... Тукаев шигырьләренә бу дәрәжә шөһрәтенә, минем белүемчә, ике сәбәп булса кирәк: берсе – аның теле халис татарча булуы, икенчесе – ифадә вә еслүбенен жиңеллегә. Аның бөтен шигырьләрендә татарлык, татар рухы анкып тора. Ул, халык эченнән чыкканга, аның рухын белә, халыкның эченнән сизеп тә, теле белән әйтә алмаган хисләрне, шул ук халыкның теле белән матур итеп, табигый итеп әйтеп бирә ала...» (Кроме религиозных напевов, произведений и наставлений, стихотворений и народных песен, написанных наполовину староузбекским и наполовину узбекским языками, до Г. Тукая у нас никто не написал стихотворения, которые бы весь народ читал с любовью. С появлением Г. Тукая в поэзии открылась новая эпоха.

В связи с тем, что в начале своего творчества Тукай писал путем следования турецкому языку, его первые стихотворения многими не воспринимались. Но вскоре он начал писать чистым татарским языком. ... Как я знаю, столь высокая известность стихотворений Тукая отводится двум причинам: первая из них заключается в том, что Тукай творил на чисто татарском языке, вторая – внятность и легкость стиля. ... Все его стихотворения навеяны татарским духом. Он дух народа, может выражать душевную мысль народа понятливым народным же языком. Причиной чему является его выход из народа...) [1: 217].

Возможно, именно этот факт обусловил широкую популярность произведений Г. Тукая.

Выше приведенные ассоциаты семантической зоны «сфера использования» раскрывают смысл использования родного языка в конкретной этнокультуре, месте и времени, в конкретизируется, что родной язык – это территория и природные условия существования языка, это этнос и рядовые носители языка, это предметы быта, в то же время, это известные носители языка, писатели и поэты. Из этого следует, что язык, будучи орудием хранения, передачи информации, представляет собой объединенный образ нации.

Литература

1. Гыйлажев, Т.Ш. Рецензияләрдән тәгъзияләргә: XX йөз башы татар әдәби тәнкыйте / Таһир Гыйлажев. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2008. – 254 б.
2. Закиев, М.З. Татарская грамматика в 3-х тт. Том – 2. – Казань: Татар. книж. издат., 1993. – 397 с.
3. Замалетдинов, Р.Р. Татарская культура в языковом отражении / Р.Р.Замалетдинов. – М.: Гуманит. издат. ВЛАДОС; Казань: Магариф, 2004. – 239 с.
4. Татар теленен урта диалекты. – <http://tt.wikipedia.org/>. Дата обращения: 20.06.2012 г.

ӘДӘБИ ОЧЕРКЛАРДА СҮЗ-СУРӘТ

Г.Ф. Гәрәев

Казан федераль университеты, Казан

“Художестволы сурәтләү чаралары (безнең очракта образлы сүз – Г.Г.) очерк героенә образын, һәрхәлдә, аның кайбер сыйфатларын тоемлы итеп, жанлы итеп, кабатланмас итеп гәүдәләндерергә, аның эчке дөньясына, уй-хисләре дөньясына тирәнрәк үтеп керергә булышма – дип яза Ф.Әгъзәмов [3: 28]. “Тел берәмлеге булу ягыннан тулы бәйләмә алган сүзне әдәби эсә образлар системасына бәйләп, поэтик жирлектә өйрәнә башлагач, сүзнең мәгънә эчтәлегендә төрле тирбәләш-үзгәрешләр барлыкка килә. Сәнгатьле сурәт ясалган вакытта бу үзгәрешләр хәлиткеч роль уйный” [4: 9].

Сүзнең сөйләүче яисә язучы өчен бик әһәмиятле, төрле образ, сурәт ясау мөмкинлеге булуы эчке мәгънәсә һәм тышкы формасы була. Сүзнең сурәт ясау мөмкинлеге аның мәгънә эчтәлегендә билгеле бер образлылыкның булу-булмавы белән бәйле. Әсәр эчтәлегә өчен генә кирәк булган мәгънә белән баetylган сүз сүз-сурәт дип атала. Ул, тел-сурәтләү чаралары белән үзара төрле мөнәсәбәтләргә кереп, әдәби эсәрдә образлы яңгыраш хасил итә. Образ тудыру максатында кулланылган очракта, бер сүз, эстетик функция үтәп, күп төрле мәгънә ала башлый. Әсәрнең сәнгатьлелек көчен арттыру өчен тел бизәкләре, ягъни сурәтләү чаралары, күчерелмә мәгънәдәгә сүзләр, төрле стилистик фигуралар кулланыла. Фәндә тел бизәкләре төркемләү төрлечә бара. В.Х. Хаков стилистик алымнарны ике төргә бүлеп, күчерелмә мәгънә белән бәйләнешле алымнар һәм мөнәсәбәт белдерү алымнарын аерып чыгара. [9: 14]. Аларның беренчесе, ягъни күчерелмә мәгънә белән бәйләнешле алымнар, тагын төркемчәләргә бүленә: метафорик төркем ягъни, чагыштыру, метафора, эпитет, символ, жанландыру һәм метонимия төркем (метонимия, синекдоха).

егетләр!”). С. Шакир исә, “*ут өөрмәсе*” гыйбарәсен кулайрак күрә: “*Кинәт нәрсәдер шартлы өөрмәсе күтәрелә*”. Очеркларында безнең солдатларны “*бөркет*” дип атау белән дә очрашабыз: “*Тәрәздән аткан пулемет тынды. Командирның “Алга, бөркетлар! Ерт оясына!” – дигән көр тавышы яңгырады*” (“Ташка уелган исемнәр”). Дөрөс, “*бөркет*” метафорасы Ш. Рәкыйпов табышы гына түгел. Ул бик күп авторлар телендә каһарманнары белдерүче синоним булып яңгырады.

Ш. Рәкыйпов очеркларында әдәби сөйләм элементын тәшкил иткән чагыштырулар сурәт ясау алымнарының киң кулланылган төре. Автор күбесенчә метафорик чагыштыруларны ягъни сурәтле, образлы чагыштырулардан файдалана. Бу чагыштыруларның вазифасы нәкъ гыйбарәт, очеркларда сурәт буларак алар нинди роль уйный, нинди максат белән файдаланыла. Әлеге сорауларга җавап бирер өчен, очеркларда кулланылган чагыштыруларны күздән кичерәбез.

Бөтен цивилизациялә кешелек дөнъясының иң явыз дошманы булган немец фашизмның мәкерлелеген, ерткычлыгын, үтерү һәм җимерү буенча көчле техник базасын сурәтләгән вакытта Ш. Рәкыйпов күп төрле чагыштырулардан файдалана. Төрле хайван, бөҗәкләр белән чагыштыра, тиңли: “*Анда, безнең гаскәрләр эзәрлекләвенә түзә алмыйча, бу яктан ычкынып, сасы көзәндәй өненә поскан немец хәл җыеп ята*” (“Солдат биштәре”); “*Садык тубы чеби алыр тәшкән тилгән күк асқан ташланган самолетларга беренче булып ут ачты*” (“Солдат биштәре”); “*Авыл халкы, мәче алдында әҗәлен көтеп дерелдәгән тычкан шикелле бөрешеп калтырса офицерга төртеп күрсәтә-күрсәтә, ике көн элек булган фажигане сөйләде*” (“Дүрт очрашу”); “*Фашистлар үз канына исергән ерткыч күк ярып сугышалар*” (“Мәңге сакларга!”); “*Өстендә безнең снарядлар шартлы башлагач, бәдбәхет Гитлер, койрыгы кысылган күккә бункерендә ничек йөгәрендә икән*” (“Гали батыр”); “*Соры шыксыз машиналар җир козгысыман киләләр дә киләләр*” (“Сынатмагыз, егетләр!”). Ш.Рәкыйпов чагыштыруларының үзенчәлекләрендә, ул алар янында төрле эпитетлар куллана, шул рәвешле, җәенкеләнгән чагыштырулар барлыкка килә. Алдагы мисаллардан күренгәнчә, фашистларны ул сасы көзән дип кенә түгел, “*сасы көзәндәй өненә поскан немец*” дип яза. Бу очракта немецның өненә посып, качып, күккә утыруына да ишарә ясала. “*Чеби алырға тәшкән тилгән күк*” чагыштыруында да чебиләрне ашыгыч зыян китерүче тилгән турында сүз бара. Тилгәннең кешеләргә бер дә комачау итмәгәннәре дә бит. “*Дерелдәгән тычкан, үз канына исергән ерткыч*” чагыштырулары турында да шуны әйтергә мөмкин.

“Геройлар эзеннән” китабында авторның Япон самурайларына каршы көрәштә батырлык күрсәткән, тормышын аямыйча көрәшкән ир-егетләр турында сүз бара. Японнарның көчле пулеметын Ш. Рәкыйпов карт эт белән чагыштыра: “*Япон пулеметы карт эт кебек ыргалды башлады*” (“Үлемсез Батыршин”).

Ш. Рәкыйпов очеркларында эстетик яктан матур, күркәм яңгырашлы чагыштырулар да бар. Алар процесслар яки күренешләрне төрле яклап чагыштыруга нигезләнгәннәр. Мәсәлән: “*тегеләр кара болыт кебек өскә ябырылды. Комбат каш астындагы күз кебек саклаган теге “бәләкәч”не засададан чыгарырга боерык бирде*” (“Комбат истәлеге”). Әлеге өзектә кешеләр өстендәге аяз күкне томалап алган кара болытларга тиңләштереләп бирелгән “тегеләр”, ягъни немецлардан тыш, совет солдатларының үз техникасын каш астындагы күз кебек итеп саклау аларның игътибарлылыгы, тырышлыгы, уяулыгы сурәтләнә. Ә багыр сугышчыларның җитезләнү /тиенгә/ тиңләне: “*Николай, алны-ялны белмичә, тәгәрмәчтәге тиен күк бөтәргәк*” (“Мәтрүшкәләр һаман хуш исле”); “*Тиен чикләбек яргандай, очыра гына буш гильзалар*” (“Һәйкәлләр янында”).

Дәһшәтле сугыш афәте тарафыннан гади халыкка китерелгән авырлыкны автор шулай чагыштырулар ярдәмендә күрсәтә: “*Пешеп бетмәгән шомырттан да ачы көннәрнең газавы ничек аңлатырға соң бу җилбәзәк ханымга?*” (“Мәхәббәт тарихы”); “*Тәмүгтан да ямакы михнәтебез, җәбәр-золым бетте!*” (“Днепр ярларында таллар бар”).

Ш. Рәкыйпов очеркларында төн чегән сылуының кара чәчләре белән чагыштырыла һәм шул рәвешле табигатьнең гүзәл образы тудырыла:

“*Йоклап яткан чегән сылуының түзгызган чәчедәй кара төн*” – (“Мәхәббәт тарихы”); “*Әйтерсең лә чегән чәчле төн йокы аралаш сөеклесен үбә*” (“Мәхәббәт тарихы”).

Ут һәм ялкынны гәүдәләндерү өчен Ш. Рәкыйпов тарафыннан очеркларда метафоралар кулланылганын әйткән идек. “*Чүмәлә кадәр ялкын күтәрелә*” (“Днепр ярларында таллар бар”) мисалында без чагыштыру ярдәмендә ясалган сүз-сурәт тууын күрәбез, автор ялкынның зурлыгын чүмәләгә тиңли.

